

РЕШЕНИЕ

№ 39924

гр. София, 01.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав, в публично заседание на 13.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **7843** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на “Дикси”ООД, чрез адв. С. К., срещу Решение № Ж-598/11.07.2024г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР или Комисията), с което на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от Закона за енергетиката във връзка с чл. 147, ал.1 от Наредба №3 е прекратено административното производство, образувано по жалби вх.№ Е-13-273-79/25.06.2024г. и вх.№ Е-13-273-80/25.06.2024г., подадени от дружеството.

Жалбоподателят претендира отмяна на решението на КЕВР като незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон и събраните в хода на производството доказателства. Подробно излага фактическата обстановка, като посочва, че установените правоотношения не са спорни между страните, но намира, че двете депозирани жалби до КЕВР не са получили надлежен отговор, че е технически възможно и законосъобразно прекъсването на електрическите кабели на места, различни от посочените в двете становища, при много по-ниски разходи на пари и време от страна на жалбоподателя.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли съда да отмени решението и реши спора по същество по начина, изложен в петитума на жалбата. Претендира разноски по представен списък. В депозирани писмени бележки поддържа всички изложени в жалбата аргументи.

Ответникът- Комисия за енергийно и водно регулиране, в съдебно заседание, чрез процесуален представител моли жалбата да бъде отхвърлена. Представя писмени бележки, в които посочва, че решението на КЕВР е издадено в съответствие с процесуалните предписания и материалния закон, като излага сходи на оспорения съдебен акт аргументи. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Заинтересованата страна „Електроразпределение Север“ АД, редовно призована, не изпраща представител. В депозиран отговор по жалбата излага съображения, че условията в становищата за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа са изцяло съобразени с нормативната рамка, като в хода на административното производство е обследвана и изяснена фактичката обстановка по случая, с оглед на което КЕВР е стигнала до мотивиран извод, че двете становища са обосновани и съобразени с реда и условията на чл.117, ал.5 до ал.7,чл.14, ал.1,чл.39,ал.2 от П. и чл.21, ал.5 от Наредба №6 (отм.).

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Съобразно чл.4, ал.3 от Наредба №6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните ел. мрежи (отменена, но съобр. пар.4 от ПРЗ на Наредба №6, в сила от 02.04.2024г., незавършените процедури по присъединяване на клиенти, като настоящата, се довършват по стария ред), “Дикси” ООД е отправило искания до мрежовия оператор “Електроразпределение Север” АД за проучване на условията да присъединяване на негови обекти към електроразпределителната мрежа (искане № [ЕГН]/24.01.2024г. -л.36, искане № [ЕГН] от 24.01.2024г.-л.73). Обектите са, съответно, “производствен цех” в [населено място], [улица],УПИ 14218.502.537 със заявена предоставяна мощност 900 kW и “промишлена сграда” в [населено място], [улица], УПИ 14218.502.34. със заявена мощност 300kW.

“Електроразпределение Север”АД издало съответно две становища за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа по реда на чл.117, ал.5 от Закона за енергетиката, чл.21, ал.5 и чл.31, ал.2 от Наредба №6/2014г. за П.:

-изх.№ П.-723/05.02.2024г. (л.50); в т.2.3 от същото е посочено, че за захранването е необходимо изграждане на кабелни линии 20kV с кабел тип 3xNA2XS(F)2Y-1x185/25mm от подходящо място на разкъсване на кабелен извод “Б.” 20kV в участъка между ТП “Домостроителен комбинат” и БКТП “Стоманобетон”, до новоизграден трафопост тип 20/0.4kV.

-изх.№ П.-726/05.02.2024г. (л.87); в т.2.3 от същото е посочено, че за захранването е необходимо изграждане на кабелни линии 20kV с кабел тип 3xNA2XS(F)2Y-1x185/25mm от подходящо място на разкъсване на кабелен извод “Б.” 20kV в участъка между ТП “Домостроителен комбинат” и БКТП “Стоманобетон”, до новоизграден трафопост тип 20/0.4kV.

След получаване на двете становища на 16.02.2024г. “Дикси” ООД е отправило до “Електроразпределение Север”АД молба за отговор (л.34). Посочило, във връзка с П.-723/05.02.2024г., че точката на разкъсване се намира на 200 метра от обекта на присъединяване, като при СМР във въпросния обект е установило, че в непосредствена близост до оградата на обекта са налични два броя действащи кабелни линии 20kV, съответно ТП “Бетонов Силоз” до ВС “Устие” и ТП “Т.” до ВС “Устие”, които са част от електроразпределителната мрежа средно напрежение на ЕРП Север; поискало мрежовият оператор да отговори дали е възможна промяна на точката на присъединяване за реализиране на намеренията му за увеличаване на присъединената мощност чрез разкъсване на някоя от посочените кабелни линии 20kV, ситуирани в непосредствена близост до границите на имота му.

По отношение П.-726/05.02.2024г. дружеството посочило, че точката на разкъсване се намира на 250 метра от обекта на присъединяване; изграждането на новата кабелна линия е свързано с пресичане на два асфалтови пътя, обслужващи индустриалната зона на [населено място]; същевременно посочило, че откритите два броя действащи кабелни линии 20kV, съответно ТП“Бетонов Силоз” до ВС”Устие” и ТП “Т.” до ВС “Устие”, които са част от електропреносната

мрежа средно напрежение на ЕРП Север се намират на приблизително разстояние 50м. от границите на имота, който се явява обект на откриване на нова партида.

С оглед горното „Дикси“ ООД поискало становище дали е възможно да се промени точката на присъединяване за поисканата нова партида чрез разкъсване на някоя от посочените кабелни линии 20kV, ситуирани на около 50м. от границите на имота му.

С електронно писмо от 10.04.2024г. (л.91) “Електроразпределение Север” АД е отговорило на “Дикси”ООД, че условията, посочени в издадените Становища за присъединяване с изходящи номера П.-723/05.02.2024г. и П.-726/05.02.2024г., се запазват.

Срещу така издадените становища “Дикси”ООД подало жалби до Комисията за енергийно и водно регулиране чрез “Електроразпределение Север”АД- вх.№ Е-13-273-79/25.06.2024г. и вх. № Е-13-273-80/25.06.2024г., посочвайки, че е налице неоснователен отказ от страна на “Електроразпределение Север” АД да преразгледа своите становища, тъй като е налице техническа възможност да удовлетворяване на нуждите на потребителя с възможно най-малък разход на време и финансови средства, изцяло в съответствие с целта и духа на Закона за енергетиката (л.30, л.66)

При изпращане на жалбите до Комисията за енергийно и водно регулиране “Електроразпределение Север” АД депозирало и своите становища, в които посочило обстоятелствата за присъединяване на обектите на клиента към съответната електрическа мрежа и че жалбите са неоснователни и потвърждава условията в издадените Становища за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа (л.24, л.62).

Жалбите на Д. ООД са разгледани от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ на КЕВР и възприети за неоснователни. В тази връзка дирекцията изготвила доклад вх.№ Е-Дк-826/08.07.2024г., с който предложила Комисията да го приеме и да вземе решение на основание чл.22, ал.1 и ал.7 от ЗЕ във връзка с чл. 147, ал. 1 от Наредба №3 за прекратяване на административното производство по образуваните преписки по жалба с вх. № и жалба с вх.№ Е-13-273-79/25.06.2024г. и с вх. № Е-13-273-80/25.06.2024г.

На заседание на Комисията за енергийно и водно регулиране, проведено на 11.07.2024г., докладът вх.№ Е-Дк-826/08.07.2024г. е приет и взето решение № Ж-598/11.07.2024г. за прекратяване на адм. производство по преписка, образувана по жалба вх.№ Е-13-273-79/25.06.2024г. и прекратяване на адм. производство по преписка, образувана по жалба вх.№ Е-13-273-80/25.06.2024г., подадени от “Дикси”ООД срещу “Електроразпределение Север”АД.

В хода на съдебното производство е приета без възражения съдебно-техническа експертиза, извела, че е технически възможно (при спазване на техническите изисквания на Закона за енергетиката, Наредба № 6 от 26.02.2014г., Наредба № 3 от 09.06.2004г., Правилата за измерване на количествата електрическа енергия и останалите изисквания и технически параметри на Становище изх.№ П.-723/05.02.2024г. и Становище изх.№ П.-726/05.02.2024г.), присъединяването на обект „Производствен цех“ собственост на „Дикси“ООД, изграден в поземлен имот с идентификатор 14218.502.537 към една от двете действащи кабелни линии-ТП „Бетонен силос“ до ВС“Устие“ и ТП „Т.“ до ВС „Устие“, собственост на ЕРП Север АД. За да се извърши присъединяването е необходимо да се извършат допълнително нови изчисления, анализи, графични модели, схеми и други подобни, на базата на които да се определи точката на присъединяване.

Съобразявайки установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК в настоящото производство се преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са

административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Решението е издадено от компетентен независим специализиран държавен колективен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката, водоснабдяването и канализацията – чл. 10 от ЗЕ, в рамките на законовите му правомощия, регламентирани в чл. 22, ал. 1 от ЗЕ и чл. 142, ал. 1, т. 1 и чл. 147 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (цитирана в обжалваното решение като Наредба №3)

Съгласно чл. 22, ал. 1, т.2 от Закона за енергетиката КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон. Съгласно чл. 22, ал. 7 от Закона за енергетиката редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се регламентират в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Макар и Комисията да е действала в съответствие с правомощията си по чл. 22, ал. 1, т.1 от ЗЕ и при спазване на изискванията за форма и реквизити, тя е допуснала съществени нарушения на административнопроизводствените правила, отразяващи се и на материалната законосъобразност на акта.

КЕВР не е установила правнорелевантните факти и обстоятелства, които са предмет на спора и съдържащи се в депозираните жалби. Комисията не е дала отговор на възраженията на оспорващото дружество във връзка с определяне условията за присъединяване към разпределителната мрежа средно напрежение, като не е отговорила технически възможно и оправдано ли е предвиденото в становището на ЕРП Север АД разкъсване на кабелния извод 20kV “Бойката”, който се намира на 250 метра от обекта на присъединяване- сградата в ПИ с ид.14218.502.34 (необходимо е кабелното трасе на пресече две асфалтирани улици) и на 200 метра от другия обект за присъединяване- сградата с ПИ с ид.14218.502.537, при условие, че според жалбоподателя има по-подходящ за разкъсване кабелен извод- този, намиращ се в близост до оградата на обектите му, където преминават два броя действащи кабелни линии 20kV, съответно ТП”Бетонов Силоз” до ВС”Устие” и ТП “Т.” до ВС “Устие”, които са част от електропреносната мрежа средно напрежение на ЕРП Север.

По делото няма спор и че по-близко до обектите на клиента място на разкъсване, ще е свързано с по-малко строителни дейности и разходи за него.

В конкретния случай в оспореното решение на КЕВР са коментирани определените задължения и отговорности на страните за изграждане на присъединителните съоръжения, обстоятелството, че жалбоподателят се явява единствен небитов клиент; коментирана е разпоредбата на чл.117, ал.5 от ЗЕ относно електрическите уредби високо и средно напрежение, които когато служат за снабдяване на електрическа енергия само на един небитов клиент, се изграждат за негова сметка и негова собственост; коментирани са разпоредбите на чл.14, ал.1 и чл.39, ал.2 от Правилата за измерване на количеството електрическа енергия относно мястото на измерване и възможността то да не съвпада с мястото на присъединяване, както и разпоредбата на чл.21, ал.5 от Наредба №6 (отм.) относно условията на сключения договор за присъединяване.

Всички горепосочени обстоятелства и тяхното правно подвеждане не са оспорвани от жалбоподателя, за да е било наложително чрез посочване съдържанието на горепосочените разпоредби да се обоснове диспозитива на решението на КЕВР.

Следвало е да се отговори доколко предложеният от мрежовия оператор вариант на разкъсване

на кабелния извод 20kV "Бойката" в участъка между ТП "Домостроителен комбинат" и БКТП "Стоманобетон" не изисква по-голям обем СМР, включително допълнителни разходи с оглед твърдението на жалбоподателя, че има по-близо и в този смисъл по-подходящо място на разкъсване на кабелни линии 20kV, които също са част от електропреносната мрежа средно напрежение на ЕРП Север (жалбоподателят не оспорва изграждането на нов трафопост от и за негова сметка, нито посоченото в становищата изграждане на кабелни линии от и за негова сметка от точката на разкъсване до новоизградения трафопост).

КЕВР не е обсъдила доводите на заявителя за наличие на по-благоприятна за него техническа възможност и не е събрала относими доказателства във връзка с този основен спорен въпрос между страните; следвало е да изиска от ЕРП Север да представи становище и доказателства, от които да се установи дали в действителност предложеният начин на присъединяване чрез разкъсване на кабелния извод 20kV "Бойката" е единствено възможния и дали е икономически най-изгоден и за заявителя, и за мрежовия оператор.

Вярно е, че съгл. чл.2,ал.1 и чл.7, ал.1 от Наредба №6/24.02.2014г. (отм.) обектите на клиенти на електрическата мрежа се присъединяват към съответната ел.мрежа при технически условия и начин, определени от съответния мрежови оператор, но условията за присъединяване съгл. чл.8, ал.1,т.4 от Наредбата следва да са съобразени със оптимална схема на присъединяване. Горното означава, че присъединяването освен технически възможно (мрежата да разполага с капацитет и да няма риск за електрозахранването) и гарантиращо надеждност на захранването, да е икономически оправдано, да не води до по-големи разходи от необходимите и до неоправдани технически неудобства или прекомерни намеси.

В тази връзка КЕВР е следвало да провери дали операторът е предложил най-близката и подходяща съществуваща мрежова инфраструктура досежно точката на разкъсване на кабелен извод.

По гореизложените съображения съдът намира, че КЕВР е постановила незаконосъобразно решение, което следва да бъде отменено, а с оглед характера на спора– преписката да бъде върната на КЕВР за постановяване на решение в съответствие с гореизложените мотиви.

Предвид изхода на спора жалбоподателят има право на разноски; според представения списък същите са в размер на 2550 лева. Претенцията следва да бъде удовлетворена само до размера на 1750 лева (800 лв.разноски за адвокатско възнаграждение в съдебното производство, 50 лв. държавна такса и 900 лв. депозит за вещо лице), като останалите 800 лева са за процесуално представителство в адм.производство и за същите не съществува възможност за присъждането им нито по реда на АПК, нито по Закона за енергетиката.

Ответникът е направил възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Като съобрази разпоредбата на чл.143 от АПК (регулираща разпределеното на разноските, направени само в съдебното производство), определения в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения минимален размер от 1000 лв. на възнаграждението за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2 (който е базов критерий този вид дела), предмета на производството и проведените съдебни заседания, съдът намира, че адвокатското възнаграждение на жалбоподателя, което следва да се заплати от ответника не следва да бъде ревизирано.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ на жалба на “Дикси”ООД Решение № Ж-598/11.07.2024г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от Закона за енергетиката във връзка с чл. 147, ал.1 от Наредба №3 е прекратено административното производство, образувано по жалби вх.№ Е-13-273-79/25.06.2024г. и вх.№ Е-13-273-80/25.06.2024г., подадени от дружеството.

ВРЪЩА преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за произнасяне по горепосочените жалби, съобразно указанията, дадени в настоящото решение.

ОСЪЖДА Комисия за енергийно и водно регулиране да заплати на “Дикси” ООД съдебни разноски в размер на 1750 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 – дневен